

ærede Ordfører, idet jeg ligesom han fulbt ud kan henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt om den Sag, senest ved 3die Behandling af Tillægsbevillingslovforlaget for indværende Aar, hvor jeg blandt Andet gjorde opmærksom paa, hvad der forelaa for mig om den stebe stigende Trang hos Embeds- og Bestillingsmændene til at faae dette Dyrtidstillæg. Naar den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne fremhævede, at der ikke var nogen Grund til at vente, at Flertallet vilde paa dette Punkt fravige sit tidligere Standpunkt, saa skal jeg dertil kun bemærke, at jeg ikke veed, at ialtsald den ærede Ordfører tidligere har givet Anledning til den Tro, at han var villig til at fravige sit tidligere Standpunkt, og at Bemærkningen forsaavidt, ialtsald overfor Regjeringen, var overflødig. Iøvrigt kaster jo denne Erklæring af den ærede Ordfører et vist og ret interessant Lys over, hvad man fra den Side forstaaer ved Beredvillighed til en Overenskomst.

Winther: Jeg vil tillade mig et Par Ord angaaende det blandt Vædringsforlagene udenfor Vædringsforlagslisten opførte Vædringsforlag Nr. 4 til § 24. Det er jo ganske vist, at der har været en Tid; da dette Thing har forlangt den paagjældende Sum optagen under Statens Midler som Staten tilhørende; men siden den Tid har der i vort Land udviklet sig en Bestræbelse for at vise Anerkjendelse mod Fortidens berømte Mænd. Vi have for ikke længe siden set her i Nærheden en Grestøtte blive reist for en Søhelt; men mig forekommer det og har altid forekommet, at, naar man vilde hævde nogen forfjænt Mænd, var det rigtigst, hvis der var Efterkommere efter ham, at komme dem tilhjælp, saafremt de trængte dertil. Det forekommer mig, at denne Understøttelse til levende Mindesmærker om, at der har eksisteret en saadan Mand, er mere paa sin Plads end Statuer paa Søder og Torve. For nogle Aar siden har den foreliggende Sag tildraget sig min Opmærksomhed, og jeg har efter ringe Vane søgt at faae den fremdragen. Det har glædet mig allerede for Aar siden at høre den høitærede Conseilspræsident vise et imødekommende Sindelag overfor denne Sag, og hans Udtalelse idag gaar jo i samme Retning. Han gaar jo et Skridt videre, idet han mener, at man maatte kunde paany lade den hele Slægt komme til at eie denne Formue. Dette lader sig imidlertid for Diebliffet ikke gjøre, og det vilde være stor Glæde, om man nu lod et efter Forholdene nødvendigt Skridt falde til Jorden, fordi man mulig tænkte paa at gjøre noget endnu Mere i en senere Tid. Der blev dernæst af det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) henvist til, at der mulig kunde være Andre, der kunde være ligesaa berettigede til at nyde Godt af den omhandlede Kapitals Renter som de Mænd, og hvem en Understøttelse nu er bleven bragt i Forslag.

Skulde dette være Tilfældet, saa ere Rigsbagen og Regjeringen ikke udelukkede fra at kunne imødekomme et saadant Ønske, hvis det fremføres, saa at de, der kunne være lige saa berettigede som de nu foreslaaede til at nyde Godt deraf, kunde komme i Betragtning; thi den aarlige Rente er jo idetmindste 9,600 Kr. — den oprindelige Kapital er 240,000 Kr., som blot til 4 pCt. give 9,600 Kr. Rente — og her sigtes der kun til at faae disponeret over 3,600 Kr. Der vilde altsaa være Midler til ogsaa at kunne imødekomme andre saadanne Begjæringer, der maatte fremkomme. Naar jeg sagde: „De, der ere lige saa berettigede“, saa betyder Berettigelsen ikke Stort, siden der ikke er nogen Berettigelse her; dette Spørgsmaal om Berettigelse gjøre vi derfor klogest i at lade helt falde, og det er jo ogsaa foredraget her af den ærede Ordfører, at det er Billighedshensyn i Forbindelse med den Trang, hvorunder disse høderlige Mænd leve, der have bevæget Udvalget paa et enkelt Medlem nær til at gaa ind paa Sagen. Nu høre vi jo, at dette ærede Medlem (Zauber) har stillet sig saaledes af meget rigtige og rosvarde Begjæringer, idet han nemlig ikke har villet være med til mulig at komme til at udelukke Nogen, der kunde være ligesaa nær til — jeg siger ikke berettiget til — at faae denne Understøttelse som de nu foreslaaede. Jeg vil altsaa tillade mig at opfordre Thinget til at støtte Udvalgets gode Fremstilling her, idet det nemlig derved efter min Mening vil gjøre et Skridt, der er idetmindste ligesaa fortjenstfuldt som at oprette en Billedstøtte for Cort Adeler; jeg er overbevist om, at Mænd af den Art vilde nødigere se deres Efterkommere gaa omkring her i det danske Samfund, trængende saa at sige til det daglige Brød, end undvære en Støtte, opreist for dem paa et Torv i Kjøbenhavn. — Der er fremkommet nogle Vtiringer her idag, som jeg ikke kan negte opfylde mig med Bedrøvelse, og jeg vil tillade mig at sige, hvilke det er. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at man med Hensyn til Dyrtidstillæget allerede havde indtaget en bestemt Stilling i Flertallet i dette Thing. Det er jo ikke saa underligt, at man er kommen dertil, efter som denne Sag er saa gammel og udebatteret, at der virkelig ikke mere kan fremkomme noget Nyt, og jeg maa paaiføje, at den ærede Ordfører har udtalt sig saa bestemt, thi derved vækker han ikke Forhaabninger paa et andet Sted, men lader dem der se, hvorledes Sagen i Virkeligheden er og kan ventes at ville blive. Det er mig derfor lidet trostelig at høre det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udtale sig, som om den ærede Ordfører ikke nyste havde vidst, hvorledes Stillingen vilde blive under Forhold, som senere kunde komme. Jeg tror dog, at der har foreligget saa mange forskjellige Stikfælder, hvorunder denne Sag tidligere har kunnet fremmes, at det ikke er at for-